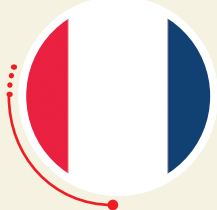

ردپیش نویسی ضد اسرانیلی سندرز

سنای آمریکا پیش نویس قطعنامه‌ی پیشنهادی از سوی برنی سندرز، سناتور ارشد آمریکایی را مبنی بر توقف ارائه کمک‌های امنیتی آمریکا به رژیم صهیونیستی برای بررسی روند فعالیت‌های این رژیم در نوار غزه رد کرد. به موجب پیش نویس این قطعنامه، کمک‌های امنیتی به رژیم صهیونیستی تا زمان ارائه گزارش وزارت امور خارجه در مورد این مسئله که آیا این رژیم در حملات خود علیه حماس در غزه حقوق بشر را نقض کرده است، متوقف می‌شود و وزارت امور خارجه آمریکا نیز برای بررسی این موضوع مهلت ۳۰ روزه داده می‌شود. با این حال، ۷۲ تن از سناتورهای آمریکایی تصویب این قطعنامه را رد کردند و به کنار گذاشتن آن رای دادند. با این حال ۱۱ سناتور دیگر از آن حمایت کردند. سندرز همزمان با ارائه این پیش نویس در مجلس سنا عنوان کرد: ما باید اطمینان حاصل کنیم که کمک‌های آمریکا طبق قوانین حقوق بشر و قوانین کشور خودمان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

درخواست تحریم جمهوری آذربایجان

در ادامه تنش بین باکو و پاریس، سنای فرانسه روز سه‌شنبه ۲۹۵ رای موافق در برابر یک رای مخالف قطعنامه‌ای را برای تحریم جمهوری آذربایجان تصویب کرد. در این قطعنامه از دولت فرانسه خواسته شده است که جمهوری آذربایجان را به دلیل حملات علیه ارمنستان و تجاوز به قره‌باغ کوهستانی تحریم کند. این قطعنامه همچنین جمهوری آذربایجان را به دلیل حمله به ارمنستان در سپتامبر محکوم می‌کند و از باکو می‌خواهد نیروهای خود را از ارمنستان خارج کند. سنای فرانسه همچنین خواستار تضمین این است که وضعیت کریدور «لاچین» که منطقه را به ارمنستان متصل می‌کند، بدون تغییر باقی بماند. براساس این گزارش، «الهام علی‌اف» رئیس‌جمهور جمهوری آذربایجان، فرانسه را متهم کرده که با تسلیح ارمنستان، درگیری در قفقاز را دامن می‌زند. به دنبال شکست ارمنستان در جنگ دوم قره‌باغ در سال ۲۰۲۰ که در نهایت به انحلال دولت محلی قره‌باغ در سال جاری میلادی و پیوستن رسمی آن به خاک جمهوری آذربایجان شد، برخی کشورهای غربی از جمله فرانسه در حال تقویت نظامی و تسلیحاتی ایروان برآمده‌اند.

روسیه از اوکراین عقب‌نشینی نمی‌کند

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه گفت، غیرممکن است که روسیه از دستاوردهای حاصل از عملیات نظامی ویژه در اوکراین دست بکشد. پوتین در نشست با رؤسای شهرداری‌های روسیه گفت: «تلاشی در جریان است که ما را وادار کند از فتوحاتی که در دو سال گذشته به دست آورده‌ایم، دست بکشیم، اما این غیرممکن است. همه، اعم از مخالف حاکم در اوکراین و نخبگان غربی می‌دانند که این امکان‌پذیر نیست.» روسیه از ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ (پنجم اسفندماه ۱۴۰۰) بعد از به رسمیت شناختن استقلال دو جمهوری «لوهانسک» و «دونستک» از اوکراین، به این منطقه نیرو اعزام کرد و از آغاز «عملیات ویژه نظامی» در اوکراین خبر داد. روسیه هدف خود را از این اقدام، نازی‌زدایی اوکراین، خلع سلاح این کشور، رفع نگرانی‌های امنیتی خود و اجابت درخواست کمک لوهانسک و دونستک اعلام کرده و گفته است که قصد تصرف اراضی اوکراین را ندارد.

رهبری حزب و شی بر همه چیز تأکید خواهد داشت. افسردگی که بر بخش خصوصی چین چیره شده، احتمالاً در سال ۲۰۲۴ برطرف نخواهد شد.

شی ممکن است امیدوار باشد که مشکلات چین با خروج غرب جبران شود مثل اختلافات بر سر حمایت از اوکراین و جنگ اسرائیل در غزه و درگیری‌های سیاسی در آمریکا با نزدیک شدن به انتخابات ریاست جمهوری. اما نگرانی‌های غرب در مورد چین کاهش نخواهد یافت. برنده انتخابات آمریکا هر کس که باشد، چین همچنان یک لولوخور خوره در واشنگتن خواهد بود. آمریکا به تلاش خود ادامه خواهد داد تا توسعه فناوری پیشرو در چین را با اعمال محدودیت روی سرمایه‌گذاری و تجارت، فلج کند. اختلاف نظر اقتصادی بین چین و غرب افزایش می‌یابد؛ به‌ویژه زمانی که دولت‌های اروپایی تلاش می‌کنند از صنایع خودروسازی خود در برابر سیلی از خودروهای برقی ارزان ساخت چین محافظت کنند. کمیسیون اروپا در حال بررسی این موضوع است که سوسپیدی که خودروهای برقی چینی دریافت می‌کنند قوانین تجاری را نقض می‌کند یا نه. تعرفه‌های تنبیهی هم متعاقباً اعمال می‌شوند.

شی از چنین اقداماتی برای به‌تصویر کشیدن کشورش به‌عنوان یک قربانی استفاده خواهد کرد و امیدوار است که احساسات ملی‌گرایانه را تقویت کند. جشن‌های ماه اکتبر که سالگرد ۷۵ سالگی چین را به‌عنوان کشوری کمونیستی رقم می‌زند به همین منظور برگزار می‌شوند (قانون جدید در مورد آموزش میهن‌پرستانه که در اول ژانویه اجرایی شد، این نکته را آشکار می‌کند که اشتراک این احساسات اختیاری نیست). اما ناسیونالیسم به‌عنوان سنگری در برابر منتقدان حزب کاملاً مؤثر نیست: اعتراضات سال ۲۰۲۲ این را نشان داد. زمزمه‌ها درباره حکومت شی که از آن زمان به دلیل مشکلات کشور بیشتر شده، احتمالاً عمدتاً خصوصی باقی خواهند ماند. اما بعید است که این زمزمه‌ها در سال‌ها فروکش کنند.

شی تغییر ناپذیر

به گزارش فارن افرز، در اوایل سال ۲۰۲۳، برخی از متفکران چینی انتظار داشتند که شی جین‌پینگ مجبور می‌شود بخش‌های قابل توجهی از پیش‌روی‌های یک‌دهه‌ای خود به سمت متمرکزسازی را رها کند.

رهبران برجسته قرن بیستمی چین، مانو زدانگ و دنگ شیائوپینگ زمانی که با مقاومت روبه‌رو شدند رویکرد خود را تغییر دادند: انتظار می‌رفت شی و نزدیک‌ترین مشاورانش هم همین کار را بکنند. یکی از دیرین تأثیرگذارترین مجله‌های تجاری چین به فارن افرز می‌گوید: «فکر می‌کردم که آنها شیوه‌شان را تغییر می‌دهند. نه فقط سیاست کووید بلکه خیلی از موارد، مثل سیاست شرکت‌های خصوصی و بر خورد شدید با گروه‌های اجتماعی.»

اما هیچ کدام از این‌ها اتفاق نیفتاد. با اینکه مقررات «کووید صفر» برداشته شده‌اند، پکن استراتژی را به‌کار گرفته که دخالت دولت در زندگی چینی‌ها را سرعت می‌بخشد. عده‌ای از جوانان که پاییز سال گذشته اعتراض کرده بودند در بازداشت‌اند و به حبس‌های طولانی مدت محکوم شده‌اند. آزادی بیان بیشتر از هر زمان دیگری محدود شده است. فعالیت‌های جوامع و گروه‌های اجتماعی به‌شدت توسط دولت کنترل و نظارت می‌شوند. برای خارجی‌ها هم، بازداشت خودسرانه تاجران و یورش به شرکت‌های مشاوره‌ای خارجی، برای اولین بار در دهه‌ها، احساس خطر تجارت در چین را بیشتر کرده است.

بیش از یک سال است که اقتصاددانان استدلال می‌کنند چین وارد دوران رشد کند اقتصادی شده است. آن‌ها تغییرات جمعیتی، بدهی دولت و دستاوردهای کم‌بهره‌ور و همچنین نبود اصلاحات بازار محور را عوامل آن می‌دانند. برخی از «اوج چین» صحبت کرده‌اند و استدلال می‌کنند که مسیر اقتصادی این کشور قبلاً به اوج رسیده یا به‌زودی خواهد رسید و ممکن است هرگز به‌طور قابل توجهی از ایالات متحده پیشی نگیرد. مفهوم آن این است که اگر پکن نتواند مدیریت اقتصادی خود را اصلاح کند، می‌تواند بدترین نتایج را کاهش دهد و از سقوط خطرناک‌تر جلوگیری کند.

آنچه در این تحلیل نادیده گرفته می‌شود این است که این مشکلات اقتصادی بخشی از روند گسترده‌تری از استخوان‌بندی سیاسی و سخت‌گیری‌های ایدئولوژیکی هستند. برای هر کسی که طی چند دهه گذشته چین را از نزدیک مشاهده کرده باشد، به‌سختی می‌تواند نشانه‌های یک رکود ملی جدید یا آنچه مردم چین آن را neijuan می‌خوانند و به معنای زندگی در حال چرخش به‌درون بدون پیشرفت واقعی است را ندیده باشد.

دولت چین، جهان سخت‌افزارها و اپلیکیشن‌های موبایلی خود را به‌وجود آورده؛ شاهکاری چشمگیر اما هدف آن جداسازی مردم چین از دنیای خارج به‌جای اتصال آنهاست.

بعید است که تأثیرات عمیق‌تر این دیوارکشی یک‌شبه احساس شود. جامعه چین همچنان مملو از افراد خلاق، تحصیلکرده و پویایی است و دولت چین همچنان به‌وسیله بوروکراسی بسیار شایسته‌ای اداره می‌شود. از زمانی که شی به قدرت رسید، شاهکارهای چشمگیری رخ داده است؛ از جمله تکمیل شبکه راه‌آهن پرسرعت در سراسر کشور، توسعه پیشرو در انرژی‌های تجدیدپذیر و ساخت یکی از پیشرفته‌ترین ارتش‌های جهان.

با این حال، neijuan اکنون در تمام ابعاد زندگی در چین تحت رهبری شی نفوذ کرده و کشور را بیش‌تر از هر زمان دیگری از آغاز دوره اصلاحات در اواخر دهه ۱۹۷۰، منزوی‌تر و راکدتر کرده است.

در اوایل سال ۲۰۲۳، برخی از متفکران چینی انتظار داشتند که شی جین‌پینگ مجبور می‌شود بخش‌های قابل توجهی از پیش‌روی‌های خود به سمت متمرکزسازی را رها کند. رهبران برجسته قرن بیستمی چین، مانو زدانگ و دنگ شیائوپینگ زمانی که با مقاومت روبه‌رو شدند رویکرد خود را تغییر دادند: انتظار می‌رفت شی و نزدیک‌ترین مشاورانش هم همین کار را بکنند. یکی از دیرین تأثیرگذارترین مجله‌های تجاری چین به فارن افرز می‌گوید: «فکر می‌کردم که آنها شیوه‌شان را تغییر می‌دهند. نه فقط سیاست کووید بلکه خیلی از موارد، مثل سیاست شرکت‌های خصوصی و برخورد شدید با گروه‌های اجتماعی.»

اما هیچ کدام از این‌ها اتفاق نیفتاد. با اینکه مقررات «کووید صفر» برداشته شده‌اند، پکن استراتژی را به‌کار گرفته که دخالت دولت در زندگی چینی‌ها را سرعت می‌بخشد. عده‌ای از جوانان که پاییز سال گذشته اعتراض کرده بودند در بازداشت‌اند و به حبس‌های طولانی مدت محکوم شده‌اند. آزادی بیان بیشتر از هر زمان دیگری محدود شده است. فعالیت‌های جوامع و گروه‌های اجتماعی به‌شدت توسط دولت کنترل و نظارت می‌شوند. برای خارجی‌ها هم، بازداشت خودسرانه تاجران و یورش به شرکت‌های مشاوره‌ای خارجی، برای اولین بار در دهه‌ها، احساس خطر تجارت در چین را بیشتر کرده است.

بیش از یک سال است که اقتصاددانان استدلال می‌کنند چین وارد دوران رشد کند اقتصادی شده است. آن‌ها تغییرات جمعیتی، بدهی دولت و دستاوردهای کم‌بهره‌ور و همچنین نبود اصلاحات بازار محور را عوامل آن می‌دانند. برخی از «اوج چین» صحبت کرده‌اند و استدلال می‌کنند که مسیر اقتصادی این کشور قبلاً به اوج رسیده یا به‌زودی خواهد رسید و ممکن است هرگز به‌طور قابل توجهی از ایالات متحده پیشی نگیرد. مفهوم آن این است که اگر پکن نتواند مدیریت اقتصادی خود را اصلاح کند، می‌تواند بدترین نتایج را کاهش دهد و از سقوط خطرناک‌تر جلوگیری کند.

شانگفو، وزیر دفاع همراه بود که هر دو فقط چند ماه روی کار بودند. هیچ دلیلی برای این برکناری‌ها ارائه نشد اما گمانه‌زنی‌ها بر این است که حداقل تا بخشی به یک رابطه خارج از ازدواج کین و پرونده فساد ژنرال لی مربوط می‌شود. وانگ یی، جایگزین کین شد. پس از ماه‌ها بدون وزیر دفاع، چین در ۲۹ دسامبر وزیر جدیدی را معرفی کرد: دریا سالار دانگ جون، رئیس سابق نیروی دریایی. در همان روز ۹ مقام نظامی بدون هیچ توضیحی از قوه مقننه اخراج شدند.

گاهی اوقات تشخیص اینکه چه انگیزه‌ای باعث این تغییر و تحولات می‌شود آسان نیست. شی جنگی بی‌امان را برای مبارزه با فساد و همچنین کمپینی برای اعمال وفاداری به حکومتش راه اندازی کرده است. ممکن است دلایل سیاسی پنهانی وجود داشته باشد که چرا برخی افراد برای اختلاس هدف قرار می‌گیرند. اما در صنعت مالی، مبارزه با فساد به‌نظر دلیل اصلی پاکسازی‌های گسترده سال گذشته باشد. رسانه‌های دولتی می‌گویند که در سال ۲۰۲۳ بیش از ۱۰۰ مسئول مالی، اکثراً بانکدارها به جرم اختلاس دستگیر شدند. جیمیان، از پورتال خبری تجاری مستقر در شانگهای می‌گوید، انتظار می‌رود این کمپین در سال ۲۰۲۴ به‌تدریج گسترده‌تر شود. به‌طور کلی کنترل شی بر امور مالی هم همین‌طور. او در مارس ۲۰۲۳ تاسیس یک آژانس جدید به‌رهبری حزب به‌نام کمیسیون مالی مرکزی را اعلام کرد تا مسئولیت تمام امور مالی را بر عهده بگیرد. مسئولیت‌های آن شامل نظارت بر نهادهای نظارتی مثل بانک خلق چین، بانک مرکزی و اداره ملی تازه‌تاسیس مقررات مالی است. او همچنین کمیسیون مرکزی کار مالی، نهادی که مدت‌ها منحل شده بود را بازگشایی کرد تا انضباط حزبی را اعمال کند. مجمع عمومی سوم، هر زمان که برگزار شود، فراتر از نیروی تازه بخشیدن به اصلاحات حامی بازار، احتمالاً بر

همه افتاده بود. یکی از ساکنان جوان پکن توصیف می‌کند که دولت چگونه به بسیاری از دوستانش دستور داد به‌خاطر نقش‌شان در اعتراضات شهر را ترک کنند. او می‌گوید: «آنها مجبور بودند بهای سنگینی بپردازند.» در نشست‌هایی که در ۲۳ دسامبر برای بررسی اولویت‌هایشان در سال ۲۰۲۴ برگزار شد، رؤسای پکن به رؤسای پلیس در سراسر کشور دستور دادند تا «حلقه‌های امنیت سیاسی را تنگ‌تر کنند» و تلاش‌های پیشگیرانه برای حفاظت از ساختار سیاسی چین و قداست ایدئولوژیکش را افزایش دهند.

در هنگ کنگ، امنیت، تم اصلی سال سیاسی خواهد بود. این سرزمین برنامه دارد تا قوانین جدیدی را در سال ۲۰۲۴ در رابطه با جرائمی مثل خیانت، تجزیه‌طلبی، راه‌اندازی شورش و خرابکاری تصویب کند. این موضوع به‌واسطه ماده ۲۳ قانون اساسی کوچک چین برای هنگ کنگ، The Basic Law الزام‌آور است اما تلاش‌های پیشین برای تصویب چنین قوانینی با مخالفت شدید مردم ناکام مانده است.

از زمان شروع ناآرامی‌های ضدولتی در هنگ کنگ در سال ۲۰۱۹، سرکوب شدید مخالفان در این سرزمین راه را برای تصویب چنین قوانینی باز کرد. عده کمی از ناظران معتقدند که شهروندان جرأت سازماندهی تظاهرات بزرگ را دارند. در ماه‌های آینده رای دادگاه‌های بدون هیئت منصفه عده زیادی از برجسته‌ترین فعالان حامی دموکراسی اعلام خواهد شد. نتایج می‌تواند باعث ایجاد آرامش عمیق‌تری بر فضای هنگ کنگ برای آزادی بیان شود.

آشننگی در بالا

در میان رهبران چین، پاکسازی‌هایی که از ویژگی‌های همیشگی حکومت شی بر خورد بوده‌اند، بی‌درنگ باقی ماندند. سال گذشته با برکناری کین گانگ، وزیر امور خارجه و ژنرال لی

ت چین

بالش‌های درونی و مقابله با مخالفان و معترضان